

כך נאבקו גדולי ישראל בדורות עברו על טהרת חינוכם של תשב"ר "אם לא ירצו לבטל את הגזירה אני מוכן ומזומן לעשות מרידה"

מסירות נפשו של מרן החפץ חיים זצוק"ל, לביטול גזירת השלטון על שינויים בתלמודי התורה בפולין!

בהתייחסו להצעת גזירת התענית, אמר החפץ חיים: "רבותי, רוצים כאן לגזור ביטול לתורה, ועל גזירה צריך לקבל תענית, אני מקבל תענית תיכף ומיד". בפגישה עם ראש ממשלת פולין, דיבר הח"ח באידיש ואמר:

"המדרש מספר, שכורש זכה לבנות את בית המקדש, משום שהתאבל על חורבנו. לפני ששים וארבע שנים הייתי עד לכך, שהובילו על פני עיירתי פולנים שנכבלו באזיקים. קוזאקים וז'אנדארמים של הצאר הרוסי הצליפו בהם וגרשום לסיביר. המראה העצוב הזה דיכאני. נכנסתי לחדר מיוחד, בכיתי על גורלם והתחנני למענם: "רבונו של עולם, הלוא צודקים הם האנשים האלה, הפולנים. הם רוצים לחיות בארצם, בנחת ובשלווה, כלום זה לא מגיע להם?" הצטערתי אז על כשלונו המרד ("מיאטעזש") הפולני. לכן זכיתי לראות בתקומתה של פולין.

ואתה, ראש הממשלה, כלום תרצה שעוד הפעם יהיה עלי להצטער בגלל פולין? כתוב בקהלת: "והאלקים יבקש את נרדף". חס לכם להיות עתה רודפים של כלל ישראל. דע לך, ראש הממשלה, שיבוא זמן שגם העם היהודי יושע והקדוש ברוך הוא יפדה אותם מהמציקים, הפולנים, שהם עצמם נשתחררו ממעניהם, צריכים לדעת להתייחס כהוגן אל היהודים. חלילה לכם להפריע לנו בשמירת מסורת חיינו המקוריים".

כשרצו לתרגם את דבריו של הח"ח לשפת המדינה, השיב ראש הממשלה, כי אין צורך, מכיון שדברים היוצאים מן הלב, מוצאים את מקומם בכל לשון, והגזירה התבטלה!

מדידה "מאצעט" ולמסור נפשי על קידוש ה', ואפשר שבזה יכופר מה שלא עשינו מרידה ולא מסרנו נפשינו בהיותינו ברוסיה. וכידוע שקודם שנכנס לפגישה עם ראש הממשלה ברטל, שאל הח"ח את הרבי מגור זצ"ל (שגם הוא היה נוכח בפגישה זו) אם הוא מוכן למסור נפשו אם לא ירצו לבטל את הגזירה.

עם בואו לוורשא נפגש עם כ"ק האדמורי"ם מגור, בעלז ואלכסנדר ועוד אדמורי"ם וראשי ישיבות, והוחלט על אסיפה ביום שני ר"ח שבט תר"ץ. באסיפה הסביר את גודל המערכה ואמר, זהו ענין של כבוד השי"ת, הננו מחוייבים למסור את נפשנו למענו, אין בזה כל מקום לזיתורים, והזהיר שאף אחד לא יעזוב את שדה המערכה! ומי שינטוש את המערכה ויברח מכאן, ידע ויזהר שגם בעוה"ב ירחיקוהו מהמקום שהיה מיועד לו...

בשנת תר"צ, קמו מסיתים ומדיחים מזרע ישראל, שהסיתו את השלטון במדינת פולין שידרשו מבתי הת"ת ללמד את שפת המדינה, ובמקביל לחייב את כל המלמדים לעמוד בבחינות "בגרות" כדי שיוכלו לקבל הסמכה להוראת השפה הפולנית.

בשלב ראשון החליט מרן החפץ חיים זצוק"ל לשגר משלחת של ראשי הישיבות לוורשא לנסות להעביר את רוע הגזירה. בשלב מסויים כאשר הנושא לא התקדם, החליט החפץ חיים לצאת בעצמו לוורשא, למרות שהנסיעה היתה כרוכה עבורו בסכנה.

מפאת זקנותו המופלגת חששו בני ביתו לשלומם וניסו להניאו. הח"ח לא נאות להם, והתבטא: כאשר ישנה מלחמת מצוה, מחוייבים למסור הנפש על כך. וכשיצא מהבית אמר שהוא מוכן מ'זאל מיר אראפ נעמען דעם קאפ"! (מוכן אני שיסירו את ראשי מעלי!!!) ובאמרו כך הראה על צווארו.

לפני שיצא לוורשא, אמר שהוא מתחרט על אשר עזב את רוסיה בסוף מלחמת העולם הראשונה, ולא מסר את נפשו על קידוש ה' נגד אלו הרשעים שעשו מלחמה גלויה נגד הקב"ה ונתחלל כבוד השי"ת בפרהסיא לעיני כל, ואפשר היינו מחוייבים לעשות מדידה "מאצעט אויפשטאנד" אע"פ שבדרך הטבע לא היה מקום לנצח, כי זהו מדרכי התורה שבמקום גזירה של שמד צריכים ללחום אפילו אם אין אפשרות בדרך הטבע לנצח, ואז הקב"ה מצילנו למעלה מדרך הטבע, ולא היה עלינו לעזוב יותר משלש מיליון יהודים ברוסיה.

ועכשיו כשאני נוסע לוורשא, אם לא ירצו לבטל את הגזירה אני מוכן ומזומן לעשות